

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 3/10/2011 Οι ομπρέλες του Χερβούργου Ζακ Ντεμί
10/10/2011 Πώς τελείωσε αυτό το καλοκαίρι Αλεξέι Ποπογκρέμπσκι
17/10/2011 Οι Ψίθυροι Γουίλιαμ Γουάιλερ
24/10/2010 Blue Valentine Ντέρεκ Σιανφράνς
31/10/2011 Η λεωφόρος της δύσης Μπίλυ Γουάιλντερ

Αφιέρωμα στα Βαλκάνια

- 7/11/2011 Όταν θέλω να σφυρίζω, σφυρίζω Φλόριν Σέρμπαν
14/11/2011 Η πλειοψηφία της σιωπής Σερέν Γιουτζέ
15/11/2011 Πολυπολιτισμική Συναυλία με τον Dasho Kurti
21/11/2011 Στις παρυφές Μπογκντάν Γκεόργκι Απέρτι
28/11/2011 Μέλι Σεμίχ Καπλάνογλου

- 5/12/2011 Μέσα από τις φλόγες Ντενίς Βιλενέβ
12/12/2011 Tomboy Σελίν Σιαμά
19/12/2011 Στην καρδιά του χειμώνα Ντέμπρα Γκράνικ
9/1/2012 Το χρίσμα Ντέιβιντ Μισό

Αφιέρωμα στα Βαλκάνια

- 15/11/2011 Πολυπολιτισμική Συναυλία με τον Dasho Kurti

14/11/2011

Η Πλειοψηφία της Σιωπής (2010)

Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ - MAJORITY

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Σερέν Γιουτζέ

Ηθοποιοί: Μπαρτού Κιουτσιουκτσαγκλαγιάν,
Σετάρ Τανρισιτζέν, Νιχάλ Κολντάς,
Εσμέ Μαντρά

Μοντάζ: Μέρι Στίβεν

Φωτογραφία: Μπαρίς Οζμπιτισέρ

Μουσική: Γκιουκτσέ Ακσελίκ

Χώρα: Τουρκία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 111'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: - Μέγα Βραβείο της Κριτικής Ευρωπαϊκής Επιτροπής στον Seren Yuce
- Angers European First Film Festival 2010
* Β' Ανδρικού Ρόλου
* Καλύτερου Νέου Ηθοποιού.
- Ankara International Film Festival 2011
* Β' Ανδρικού Ρόλου στον Settari Tanriogen
* Καλύτερου Νέου Ηθοποιού στον

Bartu Kucukcaglayan

- 3 Βραβεία Golden Orange, Antalya Golden Orange Film Festival

* Α' Ανδρικού Ρόλου στον Bartu Kucukcaglayan

* Σκηνοθεσίας στον Seren Yuce

* Καλύτερης ταινίας στον Seren Yuce

- Βραβείο Luigi De Laurentiis στον Seren Yuce, Φεστιβάλ Βενετίας 2010

Η ερωτική σχέση του 21χρονου Μερτκάν με μια Κούρδισσα του δίνει αυτοπεποίθηση, αλλά τον φέρνει αντιμέτωπο με τον πατέρα του, στη θέληση του οποίου αποφασίζει να αντιταχτεί. Αλλά είναι οικονομικά εξαρτημένος από αυτόν, ενώ η κοπέλα του αντιμετωπίζεται σαν εθνικός εχθρός.

Κοινωνική ακτινογραφία της σύγχρονης τουρκικής πραγματικότητας με ψύχραιμο και ιδιαίτερα πικρό κινηματογραφικό βλέμμα. Σκηνοθετικό ταλέντο ο πρωτοεμφανιζόμενος Σερέν Γιουτζέ, ο οποίος κέρδισε το Χρυσό Λιοντάρι του Μέλλοντος στο Φεστιβάλ Βενετίας.

Ο σκηνοθέτης Σερέν Γιουτζέ κατάφερε με την πρώτη του μόλις ταινία μεγάλου μήκους να αποσπάσει το Λιοντάρι του Μέλλοντος. Βραβείο Luigi De Laurentiis" Πρώτης Ταινίας στο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Βενετίας του 2010, καθώς και τα βραβεία Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας και Α΄ Ανδρικού Ρόλου (Μπαρτού Κιουτσιουκταγκαλιάν) στο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Τουρκίας, στην Αντάλια, την ίδια χρονιά.

Ο νεαρός Mertkan ζει στην Κωνσταντινούπολη. Η ζωή του είναι σταθερή και προβλέψιμη, αλλά δεν τον γεμίζει. Μένει στο σπίτι των γονιών του, είναι το παιδί για όλες τις δουλειές στα γραφεία της κατασκευαστικής εταιρείας του πατέρα του, και διασκεδάζει με τους κολητούς του σε εμπορικά κέντρα και ντισκοτέκ. Όταν γνωρίζει την Gul, μια Κούρδη από την Ανατολική Τουρκία, ο άχαρος Mertkan αρχίζει να αποκτά λίγη αυτοπεποίθηση και μοιάζει να μπορεί να αντιταχθεί στους καταπιεστικούς γονείς του. Ο πατέρας του, όμως, αρνείται κάθε σχέση με "τους ανθρώπους αυτούς που θέλουν να διχάσουν τη χώρα μας". Θα είναι άραγε ο Mertkan αρκετά δυνατός ώστε να μην γίνει το είδος του ανθρώπου που ο πατέρας του θέλει να τον κάνει;

Με τοπίο την πανέμορφη Κωνσταντινούπολη, η ταινία του Seren Yuce προσπαθεί να προβάλει τα δυο πιο σημαντικά και άλυτα ακόμα προβλήματα που ενυπάρχουν στην γειτονική χώρα. Το πρώτο, το πιο ξεκάθαρο, είναι η ατέλειωτη διαμάχη με τους Κούρδους, μιας μειονότητας που αριθμεί πάνω από 10 εκατομμύρια ανθρώπους στο εσωτερικό της Τουρκίας. Το δεύτερο, είναι η γνωστή σύγχυση των κατοίκων της χώρας που δεν μπορούν να νιώσουν τα όρια μεταξύ κοσμικού κράτους και ισλαμικής θρησκείας. Αποτέλεσμα αυτής της εξωτερικής και εσωτερικής διαμάχης δεν είναι άλλο από τον ρατσισμό. Ο ρατσισμός στρέφεται καταρχάς προς τον ίδιο τον εαυτό και έχει ως αποτέλεσμα την δημιουργία ενός εχθρικού περιβάλλοντος για ό,τι το διαφορετικό. Από την στιγμή που κάποιος δεν έχει ξεκαθαρίσει την ταυτότητά του δεν μπορεί να δεχθεί καμιά άλλη ως ίση.

Όταν ο πατέρας του Mertkan μιλάει για "τους ανθρώπους που θέλουν να διχάσουν την χώρα" γνωρίζει απόλυτα ότι η χώρα είναι εκ των πραγμάτων συνει-

δησιακά διαχωρισμένη μεταξύ Ισλάμ και κοσμικού κράτους και νιώθει την ανάγκη να ρίξει το φταίξιμο, όχι φυσικά στον ίδιο και σε όλους, αλλά σε κάποιον εξωγενή παράγοντα. Η σύγχυση δεν είναι απλή. Οι πολλαπλές αναφορές στην αναγκαιότητα και την εξύψωση της στρατιωτικής θητείας προδίδουν μια νοοτροπία που έχει ως κεντρικό άξονα έναν επιθετικό εθνικισμό που το μόνο που κάνει είναι να συντηρεί μια άδικη κατάσταση και για τους Κούρδους αλλά και για τους ίδιους τους Τούρκους. Όταν ο Mertkan ξεσπάει σε κλάματα προς το τέλος, είναι σαν να παραδέχεται την ήττα του στην μάχη του εναντίον της νοοτροπίας του πατέρα του αλλά και των φιξαρισμένων κοινωνικών προσδοκιών.

Αρκετά όμως με την κοινωνικο-πολιτική ανάλυση της ταινίας. Γιατί αν ασχολούμασταν αποκλειστικά με αυτήν θα αδικούσαμε την προσπάθεια των συντελεστών της. Ο Seren Yuce επιλέγει να χρησιμοποιήσει στατικά πλάνα σε μεγάλο μέρος της ταινίας κάτι που θα μπορούσε κάλλιστα να συνδυαστεί με το περιεχόμενό της. Τη στατικότητα και την άρνηση εξέλιξης των χαρακτήρων του. Τα πλάνα του επιλέγουν να καταγράψουν την εξωτερίκευση αλλά και -κυρίως στην περίπτωση του Mertkan- την εσωτερίκευση συναισθημάτων. Με αυτό τον τρόπο καταφέρνει να δώσει μια κίνηση στη στατικότητα με αποτέλεσμα να κάνει τους χαρακτήρες του πιο οικείους στα μάτια του θεατή και να μεταβιβάσει όσα συναισθήματα μπορεί. Δεν είναι βέβαια πολλά. Φτάνουν όμως για να δημιουργήσουν μια ατμόσφαιρα, όχι ειδυλλιακή, αλλά τουλάχιστον αυτή που χρειάζεται ώστε να σου τραβήξει το ενδιαφέρον. Ο Bartu Kucukcaglayan ξεφεύγει από το προβλέψιμο και προσθέτει μια ερμηνεία ενός 'σοσιαπαθούς' και δι-αταραγμένου χαρακτήρα που εκπλήσσει, διαφοροποιώντας τον χαρακτήρα του δίνοντάς του μια δυναμική υποχωρητικότητα ιδιαίτερος αντιφατική.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ

SEREN YUCE

Πρώτη του ταινία.

